

ה"ת 24184/10/20 - אילן ידדוב, מרים עבודות עפר בע"מ, שרון בן חיים נגד משטרת ישראל, משטרה ירוקה - המשרד לאיכות הסביבה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 24184-10-20 ידדוב ואח' נ' משטרה ירוקה

בפני כבוד השופטת מירב קלמפנר נבון
מבקשים
1. אילן ידדוב
2. מרים עבודות עפר בע"מ
3. שרון בן חיים
נגד
משיבות
1. משטרת ישראל
2. משטרה ירוקה - המשרד לאיכות הסביבה

החלטה

לפני בקשה להשבת תפוסים.

1. ביום 16/9/20 תפסו המשיבות את כלי הרכב והמסמכים (להלן: "התפוסים"), כמפורט להלן:

- א. באגר יונדאי HX330L מ.ר. 134524
- ב. טרקטור שופל היטא'צי ZW250 מ.ר. 123907 .
- ג. מ.ר. 7008333 - משא - מגבה - נוע דאף הולנד.
- ד. מ.ר. 049987971 - גרור רכין.
- ה. מ.ר. 04-9687476 גרור ארגז חליפי.
- ו. מ.ר. N3-1583458 משא רכין סקניה הולנד.
- ז. מ.ר. 6304131 - ולוו.
- ח. מ.ר. 538785 (במבחן).
- ט. מסמכים לרבות מסמכי הנהלת חשבונות, חשבוניות, פנקסי שיקים, שיקים של לקוחות "אילן הפקות", הוא המבקש 2. (להלן: "המסמכים").

2. המבקשים טוענים כי תפיסת כלי הרכב והמסמכים גרמו להם לנזקים כבדים. הבאגר שנתפס הוא כלי מרכזי

עמוד 1

בעבודת החברה ומרגע שנתפס, נגרמים לחברה נזקים כספיים, הכוללים הפרת הסכמים והתחייבויות כלפי לקוחות החברה. בהקשר זה נטען כי הבאגר נתפס בנתינה תוך כדי ביצוע העבודה ע"י המבקשת 1, עבור לקוח שלה, ללא כל קשר למהלך החקירה וכפעולה עונשית בלבד.

3. עוד נטען כי הפעילות של חברת "אילן הפקות", החברה בניהולו של המבקש 2, הופסקה לחלוטין. תפיסת כלי הרכב והמסמכים הקשורים למערכת הבנקאית ולהנהלת החשבונות משבשת באופן קיצוני את היכולת של העסק לפעול עפ"י החוק, ע"י הגשת דו"ח מע"מ ותשלום מע"מ, הגשת דו"ח מקדמות מס הכנסה תשלומים למוסד לביטוח לאומי, לעובדים, לספקים וכו'. כמו כן נטען כי לתפוסים אין כל משקל ראייתי בברור האמת בחקירה, מאחר ומדובר בכלי רכב מסוג צמ"ה, אשר אין כל חשד כלפיהם כי שימשו לביצוע עבירה כלשהי.

4. לטענת המבקשים, החקירה כלל איננה בשלב שהתפוסים יכולים לשמש ערובה לחילוט ולטענתם, פעולת התפיסה היא פעולה עונשית שאינה קשורה למהלכי החקירה, שכן הדחיפות לה טענו המשיבות בבית המשפט, בבקשה להארכת מועד, בערב ראש השנה ובידיעה כי יוטל סגר בחג, כל אלה השתנו. כעת, היה די זמן בידי המשיבות כדי לבדוק את גרסת המבקשים ביחס לתפוסים ולגבי תקינות וחוקיות העסקים שהם מנהלים, בינם נתפסו התפוסים. משכך, עותרים המבקשים להשבת התפוסים לידיהם.

5. המשיבות מתנגדות להשבת התפוסים, אף לא בתנאים. לטענתן, התפוסים נתפסו לאחר שגובשו ראיות המקימות חשד סביר ואף מעבר לכך לביצוע עבירות סביבתיות, עבירות כלכליות של קבלת דבר במרמה, גרימת נזק לתשתיות לאומיות וקשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון ועוד.

6. לטענת המשיבות ממצאי החקירה שהפכה לגלויה, מעלים תמונה קשה ביותר של התארגנות שיטתית להובלת פסולת מאזורים שונים בארץ וסילוקה באמצעות קבירתה באתרים לא חוקיים באזור חדרה, אגב כרייה לא חוקית וגניבת חול, תוך פגיעה קשה בסביבה והכל בשם תאוות הבצע. המשיבות טוענות כי אתרי ההטמנה בהם פעלו המבקשים, אינם כוללים תשתית הנדרשת מאתרי סילוק פסולת כחוק. כמו כן, ההשלכה באתרים הפיראטיים מתבצעת תוך הימנעות מתשלום היטל הטמנה כנדרש לפי חוק שמירת הניקיון. כמו כן, הודגש כי מעשיהם של המבקשים בהקשר של עבירות המרמה ואיסור הלבנת הון הן עבירות מקור והודגש כי כל פעילות עסקית בתחום טיפול בפסולת חייבת ברישיון עסק ועמידה בתנאים.

7. המשיבות הדגישו כי בעשורים האחרונים הפכה בעיית הפסולת לאחת הסוגיות החשובות והמטרידות ביותר בענייני איכות הסביבה בארץ ובעולם ולכן, טיפול לא נכון בפסולת כאמור במקרה זה, עשוי להביא ליצירת מפגעים וסיכונים סביבתיים רבים, בהם זיהום קרקעות ומי תהום, התרבות מזיקים והתפשטות מחלות, זיהום אוויר, פגיעה אסתטית ואובדן קרקעות. בהקשר זה מפנות המשיבות לרע"פ 123/07 סח עלי מורשד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים). נטען כי בארץ, תופעת ביצוע עבירות על רקע איכות הסביבה, החמירה כתוצאה מפעילות עבריינית ונגרם נזק בלתי הפיך לסביבה.

8. במקרה דנן, התפוסים נתפסו לטענת המשיבות לצורך חילוט עתידי, מניעת ביצוע עבירות עתידיות ולצורך הצגתם כראיה בבית המשפט. בהקשר זה הפנו המשיבים לרע"פ 6990/10 דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.11.10).

9. המשיבות הוסיפו וטענו כי לנוכח ההיקף המשמעותי של העבירות, אין מקום לשחרור התפוסים גם לא בתנאים וכי

קיים חשש ממשי שהמבקשים ימשיכו בביצוע העבירות. נטען כי החקירה טרם הסתיימה ולכן טרם בשלה העת לדון בהשבת המסמכים ומשמעותם. כמו כן, נטען כי באיזון בין האינטרס הפרטי של המבקשים מול האינטרס הציבורי שנפגע בנסיבות ביצוע העבירות ובשים לב לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) - גובר האינטרס הציבורי בהחזקת התפוסים. משכך, עתרו המשיבות לדחיית הבקשה.

דין:

10. הצדדים התייצבו לדין ביום 4/11/20 והשלימו טיעונים לפני.

11. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע את סמכות המשטרה לבצע תפיסה של חפצים, ככל שיש לה יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה או עומדים לעבור בו עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

12. בהתאם להוראותיו של ס. 34, רשאי בית המשפט לצוות כי החפץ התפוס יימסר לתובע הזכות או לפלוני או שינהגו אחרת באותו החפץ, הכול בהתאם לתנאים שייקבעו בידי בית המשפט. בית המשפט העליון עמד על האיזון אשר צריך בית המשפט לבצע בעת הכרעתו בבקשה להשבת התפוס וקבע כי יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסת החפץ בידי המשטרה, ואם כן, האם ניתן להגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות, אשר מגשימות את התכלית שבתפיסה. כל זאת על מנת להקטין את הפגיעה בזכות קניינו של בעל הזכויות בחפץ התפוס. ראה בבש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר נ. מד"י** (ניתן ביום 12/3/06).

13. הפסיקה קובעת שלש תכליות עיקריות לתפיסת חפץ. תפיסה למטרת חילוט, לצורך הצגתו בבית המשפט ותפיסתו לצורך מניעת ביצוע עבירות. ראה בש"פ 8009/07 **מ.ג.ש מיכאל עבודות בטון ופיתוח בע"מ נ. מד"י** (ניתן ביום 14/2/08).

14. המבקשים טוענים כי החקירה איננה בשלב בו התפוסים יכולים לשמש ערובה לחילוט. מנגד טוענות המשיבות כי חלק ממטרות התפיסה הוא חילוטם של אותם תפוסים. לעניין זה קבעה הפסיקה כי "תפיסת חפץ לצורך חילוטו מאחר שהוכתם בכתם עבירה, בין כיוון ששימש לביצוע העבירה, בין שניתן כשכר בעד ביצועה ובין שניתן כאמצעי לביצועה, צופה פני עתיד ההליך המשפטי וסיומו". ראה בבש"פ 342/06 אשר צוטט לעיל. הטענה כי החקירה אינה מצויה בשלב בו התפוסים עשויים לשמש ערובה לחילוט אינה יכולה לעמוד למבקשים שכן תכלית התפיסה מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט, לעתיד לבוא. בין היתר, בפגיעה בזכות הקניין בחפץ אשר הוכתם בעבירה. על בית המשפט לשקול באילו תנאים ראוי לשחרר את החפץ התפוס כדי להבטיח שלא תסוכל יכולתו של בית המשפט בבוא העת להורות על חילוטו. כך שהשלב הנוכחי בחקירה הוא השלב בו על בית המשפט לשקול האם ההחזקה היא ראויה או שמא יש לשחרר את התפוסים בתנאים אשר יבטיחו כי ככל שיוגש כתב אישום ויקבע כי בוצעה עבירה באמצעות התפוסים, ניתן יהא להורות על חילוטם.

15. המבקשים טוענים להעדר מידתיות וסבירות הפעלת הסנקציה. לטענתם, נגרם להם נזק כלכלי כבד ותחזוקתם של התפוסים נפגעת, כך שגם מהיבט זה נגרם להם נזק כבד. לטענתם פעולת התפיסה היא עונשית ואינה קשורה כלל למהלכי החקירה. המשיבות מאידך, הגישו לבית המשפט דו"ח סודי בעניינה של החקירה וכן מסרו לעיונו את סיכומי של חומר החקירה החובק לא פחות משני קלסרים.

16. בית המשפט נדרש לבדוק את התשתית הראייתית הלכאורית בתיק, האם יש בה על מנת להצדיק העתרות לבקשה. לא אחת נפסק כי בדומה לדיון במעצרו עד תום ההליכים של נאשם, גם בדיון בטרם מתן סעד זמני של חילוט רכוש נדרש בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה ולהשתכנע כי קיימות ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר לפיו אם יורשע הנאשם, ניתן יהא להורות על חילוט רכושו. לשם הפעלת הסמכות יידרש בית המשפט לבחון את המידה בה הוכתם התפוס במעשה העברייני והזיקה בינו לבין ביצוע העבירה, עד כמה היה משמעותי בעת ביצוע העבירה, עד כמה גרם לתוצאות שגרמה העבירה, האם יש לתפוס תכליות ושימושים נוספים ומהו הסיכון שבעתיד ישמש התפוס לביצוע עבירות נוספות, שווי החפץ ועוד.

17. בהשלכה למקרה אשר לפני, התפוסים הם הציוד אשר בו עושים המבקשים שימוש על מנת להפעיל את עסקם, עסק אשר על פי החשד משמש להובלת פסולת מאזורים שונים בארץ, סילוקה וקבירתה באתרים לא חוקיים באזור חדרה. זאת נעשה, כך על פי החשד אגב כרייה לא חוקית וגניבת חול תוך פגיעה בסביבה ובציבור. עיון בחומר הראיות אשר הוצג לעיוני בידי המשיבות, מעלה כי היקף העבירות הנטענות הוא גדול ולתפוסים חלק משמעותי בביצוע. יתרה מזו, קיים חשש של ממש כי ככל שתתקבל הבקשה והתפוסים יושבו לידי המבקשים, ימשך ביצוע העבירות הנטענות. מטעם זה אין מקום לשחרור התפוסים כנגד הפקדת הערובות המתאימות, שכן התפוסים עצמם הם המשמשים את המבקשים בעסקם ובביצוע לכאורה של העבירות הנטענות.

18. באיזון בין זכות הקניין של המבקשים אל מול התכלית של מניעת ביצוע עבירות עתידיות, כמו גם חילוט עתיד וזיגת התפוסים כראיות בבית המשפט, גוברת תכלית זו על זכות הקניין של המבקשים. אף אם נאמר כי ניתן להציג כראיות תמונות של התפוסים או כל חלופה אחרת בהתאם לכלל הראיה הטובה ביותר, ואף אם יוצגו ערובות בשווי אותם תפוסים תחת אפשרות חילוטם בעתיד, הרי שהשבתם לידי המבקשים בפירוש אינה מאיינת את החשש מפני ביצוע עבירות עתידיות. חשש זה עולה בבירור מחומר הראיות המצוי בתיק החקירה ואני מפנה בעיקר להודעות אילן ידדוב מ 16/9/20 ומיום 17/9/20 וכן מיום 18/10/20. ראה גם הודעותיו של שרון בן חיים מיום 16/9/20 מיום 17/9/20. ההודעות הנוספות המצויות בתיק החקירה מאששות את הטענות בדבר תפקידם של התפוסים בביצוע העבירות הנטענות. עוד מצויים בתיק החקירה, דו"חות פעולה של המשטרה הירוקה החל מיום 28/6/20 וכלה בחודש 9/20 ובעיקר הדו"חות מיום 16/9/20, 14/9/20 ומיום 13/9/20 אשר אף הם מעידים על מעורבות התפוסים בביצוע העבירות הנטענות.

19. כלל אלו מעלים כי התפוסים נתפסו תוך יסוד סביר להניח כי נעברה בהם עבירה ומתקיימת עילה להמשך תפיסתם בידי המשיבות. את תכלית התפיסה, בכל הנוגע למניעת ביצוע עבירות עתידיות, לא ניתן להגשים באמצעות הגבלות מידתיות אשר תפגענה פחות בזכות הקניין של המבקשים. על אף הנזק הנטען והטענה כי מדובר בתפיסה עונשית, מצאתי כי קיימות בתיק החקירה, כבר כעת, ראיות לכאורה הקושרות בין התפוסים לביצוע העבירות הנטענות וקיים חשש של ממש להמשך ביצוע עבירות עתידיות באם יושבו התפוסים לידי המבקשים. משכך, אין מקום להיעתר לבקשת המבקשים ואני מורה על דחיית הבקשה.

20. סוף דבר,

הבקשה נדחת.

המזכירות הפלילית תשיב את חומר החקירה למשיבות, בתיאום עם לשכתי.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.